

Sygn. akt VII U 124/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 maja 2016r.

Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych
w składzie:

Przewodniczący: SSO Agnieszka Stachurska

Protokolant: Urszula Kalinowska

po rozpoznaniu w dniu 27 kwietnia 2016r. w Warszawie

sprawy (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W.

z udziałem T. F., A. K. (1), D. K., M. O., B. P.

o wysokość podstawy wymiaru składek oraz o wysokość wypłaconych świadczeń z ubezpieczenia chorobowego
podlegających rozliczeniu w ciężar składek

na skutek odwołania (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W.:

z dnia 17 listopada 2014r., znak: (...),

z dnia 17 listopada 2014r., znak: (...),

z dnia 17 listopada 2014r., znak: (...),

z dnia 17 listopada 2014r., znak: (...),

z dnia 17 listopada 2014r., znak: (...),

z dnia 17 listopada 2014r., znak: (...)

1. oddała odwołania;

2. zasądza od (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W. na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. kwotę 360 zł (trzysta sześćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

UZASADNIENIE

W dniu 24 grudnia 2014r. pełnomocnik działająca w imieniu (...) **Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W.** złożyła odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. wydanych w dniu 17 listopada 2014r. o numerach:

- (...), w której organ rentowy stwierdził, że K. F., jako pracownik u płatnika składek (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. podlega obowiązkowo ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu na podstawie umowy o pracę od dnia 15 maja 2012r.;
- (...), w której organ rentowy stwierdził, że podstawa wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne ubezpieczonego T. F. za sierpień 2012r. wynosi 272,73 zł, zaś na ubezpieczenie zdrowotne – 235,34 zł;
- (...), w której organ rentowy wskazał podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne i ubezpieczenie zdrowotne A. K. (1) za październik i listopad 2012r., za luty 2013r. oraz za maj 2013r. wynikające z dokumentów źródłowych;
- (...), w której organ rentowy wskazał podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne i ubezpieczenie zdrowotne finansowane z budżetu państwa za D. K. przybywającą na urlopie wychowawczym za okres od maja 2012r. do lutego 2014r.;
- (...), w której organ rentowy wskazał podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne M. O. za marzec 2011r. w wysokości 693,00 zł oraz na ubezpieczenie zdrowotne w kwocie 597,98 zł;
- (...), w której organ rentowy stwierdził, że dla płatnika składek kwota wypłaconych A. K. (1) świadczeń z ubezpieczenia chorobowego podlegających rozliczeniu w ciężar składek na ubezpieczenia społeczne za październik 2012r. wynosi 0,00 zł;
- (...), w której organ rentowy wskazał podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne B. P. za styczeń 2012r. w kwocie 0,00 zł i za luty 2012r. w wysokości 1.500,00 zł oraz na ubezpieczenie zdrowotne za styczeń 2012r. w wysokości 0,00 zł oraz za luty 2012r. w wysokości 1.294,35 zł;
- (...), w której organ rentowy wskazał kwoty składek na Fundusz Pracy za marzec 2011r. oraz okres od maja 2011r. do lutego 2014r., naliczone od podstaw, jakie wynikają z dokumentów źródłowych;
- (...), w której organ rentowy wskazał kwoty składek na Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych za marzec 2011r., za okres od maja 2011r. do lutego 2012r., za kwiecień 2012r. oraz za okres od kwietnia 2012r. do stycznia 2014r., naliczone od podstaw, jakie wynikają z dokumentów źródłowych.

Strona odwołująca zarzuciła organowi rentowemu przy wydawaniu każdej z zaskarżonych decyzji naruszenie przepisów prawa materialnego, tj.

- a) art. 91 ust. 3 w zw. z art. 91 ust. 4 ustawy z dnia 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych poprzez niewłaściwe zastosowanie i wydanie decyzji w oparciu o kontrolę przeprowadzoną w sposób niepełny, wybiórczy, nierzetelny, z pominięciem istotnych dowodów, w oparciu o niepełną dokumentację, co skutkowało błędnymi ustaleniami decyzji oraz odrzuceniem zastrzeżeń co do przeprowadzenia kontroli bez właściwego wskazania przyczyn takiego działania;
- b) art. 87 ust. 1 pkt 5 i 6 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych poprzez niewłaściwe zastosowanie i pominięcie dowodu z przesłuchania uczestniczki postępowania oraz R. K., którzy posiadają wiedzę na temat pozostałych niewyjaśnionych okoliczności mających znaczenie dla postępowania kontrolnego, powstałych z braku innych środków dowodowych, który to dowód był konieczny, uzasadniony i możliwy do przeprowadzenia;
- c) art. 90 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych poprzez nieprzeprowadzenie czynności kontrolnych także w miejscu prowadzenia działalności przez osoby trzecie w związku z powierzeniem tym osobom niektórych czynności na podstawie odrębnych umów, a mianowicie w Biurze (...) zajmującym się księgowością (...) Sp. z o.o.;
- d) art. 91 ust. 5 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych w zw. z art. 7 k.p.a.,

art. 12 k.p.a., art. 107 k.p.a. w zw. z art. 123 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych poprzez niewłaściwe zastosowanie, wydanie decyzji niezgodnej z przepisami prawa, w tym niezawierającej uzasadnienia faktycznego oraz zawierającej niepełne uzasadnienie prawne, które stanowią niezbędne elementy decyzji.

Dodatkowo, jeśli chodzi o decyzję nr (...), to strona odwołująca zarzuciła naruszenie przepisów prawa materialnego, tj. art. 36 ust. 1, 2, 4, 10 w zw. z art. 6 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych poprzez błędną wykładnię i niewłaściwe zastosowanie oraz stwierdzenie, że K. F. jako pracownik płatnika składek podlega na podstawie zawartej umowy o pracę obowiązkowo ubezpieczeniu emerytalnemu, chorobowemu i wypadkowemu, podczas gdy ubezpieczona wykonywała dla płatnika jednorazowe, jednomiesięczne umowy zlecenia.

Ponadto, w zakresie dotyczącym decyzji nr (...), strona odwołująca zarzuciła organowi rentowemu naruszenie przepisów prawa materialnego, tj. art. 18 ust. 1 i art. 20 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych w zw. z art. 81 ust. 1 i 6 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych poprzez błędne naliczenie składki na ubezpieczenie społeczne i zdrowotne oraz oparte na niepełnym i nieprawidłowo zebranych materiale dowodowym.

Pełnomocnik strony odwołującej wniosła o stwierdzenie, że wszystkie zaskarżone decyzje są wadliwe. W piśmie procesowym z dnia 16 marca 2015r. wskazała, że wnosi o ich zmianę i orzeczenie co do istoty sprawy poprzez stwierdzenie, że:

- a) K. F. jako pracownik płatnika składek podlega na podstawie zawartej umowy zlecenia (za okres umowy zlecenia) obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, zdrowotnemu i wypadkowemu;
- b) płatnik składek za okres maj 2012r. – luty 2014r. za ubezpieczoną D. K. naliczył składki na ubezpieczenia emerytalne, rentowe i zdrowotne finansowane z budżetu państwa;
- c) płatnik składek za sierpień 2012r. za ubezpieczonego T. F. naliczył składki na ubezpieczenia społeczne i ubezpieczenie zdrowotne od podstaw wynikających z dokumentów źródłowych;
- d) płatnik składek za październik i listopad 2012r. oraz za luty i maj 2013r. za ubezpieczonego A. K. (1) naliczył składki na ubezpieczenia społeczne i ubezpieczenie zdrowotne od podstaw wynikających z dokumentów źródłowych;
- e) płatnik składek za marzec 2011r. za ubezpieczonego M. O. naliczył składki na ubezpieczenia społeczne i ubezpieczenie zdrowotne od podstaw wynikających z dokumentów źródłowych;
- f) płatnik składek za styczeń 2012r. - luty 2012r. za ubezpieczonego B. P. naliczył składki na ubezpieczenia społeczne i ubezpieczenie zdrowotne od podstaw wynikających z dokumentów źródłowych;
- g) płatnik składek wykazał w dokumentach rozliczeniowych ZUS DRA za październik 2012r. zasiłek chorobowy dla ubezpieczonego A. K. (1) za okres od 28 września 2012r. do 5 października 2012r. w kwocie 276,16 zł i miał uprawnienia do wypłaty zasiłków.

Uzasadniając stanowisko odwołującej spółki działająca w jej imieniu pełnomocnik w pierwszej kolejności zaznaczyła, że organ rentowy przeprowadził kontrolę w sposób wybiórczy i nierzetelny oraz z pominięciem istotnych dowodów, co skutkowało błędnymi założeniami decyzji oraz zastrzeżeniami co do przeprowadzenia kontroli. W zastrzeżeniach do ustaleń protokołu kontroli z dnia 19 sierpnia 2014r. strona odwołująca przedstawiła wszystkie kwestie wymagające wyjaśnienia oraz dowody, które w związku z tym powinny zostać przeprowadzone, niemniej jednak organ rentowy w ogóle nie odniósł się do merytorycznej zasadności powoływanych dowodów i uznał, że posiadane przez niego dokumenty są wystarczające do ustalenia faktów mających istotne

znaczenie w niniejszej sprawie, mimo że sam zaznaczył w treści protokołu, że nie posiadał pełnej dokumentacji źródłowej.

Ponadto, zgodnie ze stanowiskiem strony odwołującej, organ rentowy powinien był przeprowadzić czynności kontrolne również w miejscu prowadzenia działalności przez osoby trzecie w związku z powierzeniem tym osobom niektórych czynności na podstawie odrębnych umów. Uzasadnione w ocenie pełnomocnika strony odwołującej jest przyjęcie, że takim miejscem może być przede wszystkim miejsce, w którym prowadzi działalność osoba trzecia, której płatnik składek zlecił obsługę księgowo-kadrową, w tym obsługę spoczywających na płatniku składek obowiązków i zadań z zakresu ubezpieczeń społecznych. W przypadku odwołującej spółki miejscem tym było biuro rachunkowe zajmujące się księgowością (...) Sp. z o.o. (...) w ocenie strony odwołującej organ rentowy pominął dowód z przesłuchania uczestniczki postępowania oraz R. K., którzy posiadają wiedzę w zakresie okoliczności mających znaczenie dla postępowania kontrolnego, a które nie zostały wyjaśnione w toku tego postępowania.

W ocenie strony odwołującej samo sporządzenie przez organ protokołu kontroli nie mogło stanowić podstawy wydania skarżonych decyzji administracyjnych, gdyż dokument z kontroli nie zastępuje uzasadnienia faktycznego stanowiącego istotny i niezbędny element orzeczenia administracyjnego. Odwołując się do poglądów orzecznictwa oraz doktryny, pełnomocnik odwołującej spółki dokonała opisu istotnych elementów decyzji administracyjnej oraz jej elementu w postaci uzasadnienia faktycznego.

Ponadto w uzasadnieniu odwołania od decyzji nr (...) pełnomocnik wskazała, że organ rentowy uznał, że K. F. podlega obowiązkowi ubezpieczenia na podstawie umowy o pracę, mimo że większość dokumentów dotyczących tej okoliczności znajdowała się w posiadaniu księgowego spółki (...) R. K., od którego przesłuchania organ rentowy odstąpił, nie uzasadniając w żaden sposób swojej decyzji oraz bez względu na fakt, że w posiadanej przez ten organ dokumentacji było wiele braków.

Zarzucane nieprawidłowości w przeprowadzeniu kontroli przez organ rentowy doprowadziły, zdaniem pełnomocnik odwołującej spółki, między innymi do błędnego naliczenia składek na ubezpieczenia społeczne i ubezpieczenie zdrowotne, opartego na niepełnym i nieprawidłowo zebranych materiale dowodowym (odwołania od decyzji ZUS, k. 1-93 a.s., pismo procesowe z 16.03.2015r., k. 154-157 a.s.).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. w odpowiedziach na odwołania z dnia 21 stycznia 2015r. wniósł o oddalenie odwołań na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oraz o połączenie spraw na podstawie art. 219 k.p.c.

Uzasadniając stanowisko w sprawie organ rentowy wyjaśnił, że w okresie od 2 do 8 kwietnia 2014r. i od 13 czerwca do 2 lipca 2014r. przeprowadził u odwołującego się płatnika składek (...) Sp. z o.o. kontrolę w zakresie zgłaszania do ubezpieczeń społecznych i ubezpieczenia zdrowotnego oraz rzetelności obliczania składek na ubezpieczenia społeczne i innych składek, do których pobierania płatnik był zobowiązany za okres od stycznia 2011r. do lutego 2014r. Organ rentowy wskazał również, że płatnik składek nie złożył dokumentów do protokołu kontroli z dnia 2 lipca 2014r. oraz aneksu do protokołu kontroli z 18 lipca 2014r.

W ocenie pełnomocnika organu rentowego odwołania są bezzasadne i nie zasługują na uwzględnienie. W pierwszej kolejności pełnomocnik, powołując się na orzecznictwo Sądu Najwyższego, wskazał, że naruszenie przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego nie stanowi przesłanki wzruszenia decyzji przez sąd ubezpieczeń społecznych, przy czym w rozpatrywanej sprawie do takiego naruszenia nie doszło. Przeprowadzona u płatnika składek kontrola została dokonana w sposób prawidłowy, a strona odwołująca w trakcie kontroli była reprezentowana przez uprawnioną osobę, która złożyła zeznania. Pełnomocnik organu rentowego wskazał ponadto, że przeprowadzenie czynności kontrolnych w Biurze (...) nie było możliwe, gdyż przebywał on w areszcie śledczym. Z kolei wskazanie w protokole kontroli, że organ rentowy nie posiadał pełnej dokumentacji źródłowej, dotyczyło danych, na podstawie których sporządza się informację do ustalenia składki na ubezpieczenie wypadkowe.

Odnosząc się do treści zakwestionowanej decyzji nr (...) organ rentowy podniósł, że umowa zawarta pomiędzy odwołującą spółką a K. F. została określona jako umowa o pracę. Postanowienia tej umowy określają miejsce wykonywania pracy przez zainteresowaną oraz jej wymiar czasu pracy, jak również stałe, miesięczne wynagrodzenie, dopuszczalną ilość godzin pracy w godzinach nadliczbowych oraz termin wypowiedzenia umowy charakterystyczny dla stosunku pracy. Okoliczności te w ocenie organu rentowego świadczą o tym, że strony łączył stosunek pracy.

Z kolei odnosząc się do rozstrzygnięcia zawartego w zaskarżonych decyzjach nr (...), nr (...) oraz nr (...), organ rentowy zaznaczył, że wysokości podstawy wymiaru składek są zgodne z wynagrodzeniem zainteresowanych wskazanym w listach płac, dołączonych do protokołu, jak również zostały ustalone zgodnie z treścią art. 13 pkt 1, art. 18 ust. 1 oraz art. 20 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych oraz art. 81 ust. 1 i 6 ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych.

Odnosząc się do zarzutów wobec rozstrzygnięć zawartych w decyzjach nr (...) organ rentowy wskazał, że mając na uwadze treść art. 61 ust. 1 pkt 1 i ust. 2 ustawy z dnia 25 czerwca 1999r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz. U. z 2008r. Nr 69, poz. 415 ze zm.), stwierdził, że odwołująca spółka na dzień 30 listopada 2011r. zgłaszała jedynie 9 ubezpieczonych, w związku z czym w październiku 2012r. nie była uprawniona do wypłaty świadczenia z ubezpieczenia chorobowego i rozliczania ich w ciężar składek na ubezpieczenie społeczne. Z kolei składki na Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych zostały w decyzjach naliczone zgodnie z przepisami ustawy z dnia 20 kwietnia 2004r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2008r. Nr 69, poz. 415 ze zm.) oraz ustawy z dnia 13 lipca 2006r. o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy (Dz. U. z 2006r. Nr 158, poz. 1121 ze zm.) (odpowiedzi ZUS na odwołania, k. 94-128 a.s.).

Postanowieniem z dnia 28 kwietnia 2015r. Sąd na podstawie art. 477¹¹ k.p.c. wezwał do udziału w sprawie w charakterze zainteresowanych pracowników (...) sp. z o.o. w zakresie, w jakim sprawy z odwołań od w/w decyzji ZUS z dnia 17 listopada 2014r. dotyczyły każdego z nich, za wyjątkiem M. B., ze względu na jego zgon (postanowienie z 28.04.2015r., k. 163-164 a.s., postanowienie z 16.10.2015r., k. 547-548 a.s.).

Postępowanie wszczęte na skutek odwołania od decyzji z dnia 17 listopada 2014r., numery: (...), (...) oraz (...) zostało zawieszona na podstawie art. 177 § 1 pkt 6 k.p.c. postanowieniem z dnia 25 marca 2016r. (postanowienie z 25.03.2016r., k. 738-739 a.s.).

Zainteresowani T. F., A. K. (1), D. K., M. O., B. P. nie zajęli stanowiska w sprawie.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

(...) sp. z o.o. z siedzibą w W. (początkowo w O.) została zarejestrowana w Krajowym Rejestrze Sądowym prowadzonym przez Sąd Rejonowy dla K. w K. XII Wydział Gospodarczy w dniu 30 listopada 2010r. pod numerem (...) (odpis pełny z rejestru przedsiębiorców, k. 243-247 a.r. tom II).

(...) sp. z o.o. korzystała z usług w zakresie prowadzenia księgowości oraz dokumentacji kadrowo-płacowej świadczonej przez Biuro (...) z Tradycjami R. K.. Na początku lutego 2014r. zrezygnowała z nich jednak i obowiązki księgowej powierzyła K. Z. (protokół przesłuchania, k. 249-253 a.r., protokół kontroli z 02.07.2014r., k. 253-289 a.r., aneks do protokołu kontroli z 18.07.2014r., k. 301-316 a.r. tom II).

W dniu 15 maja 2012r. zainteresowana K. F. zawarła z (...) sp. z o.o. umowę o pracę nr (...) na czas określony do 15 maja 2013r. Zgodnie z postanowieniami umowy K. F. miała pracować na stanowisku specjalisty ds. marketingu w wymiarze czasu pracy równym 1/2 etatu, za wynagrodzeniem brutto

w kwocie 750,00 złotych miesięcznie (umowa o pracę nr (...), k. 227 a.r. tom II).

(...) sp. z o.o. zgłosiła K. F. (kod tytułu ubezpieczenia (...)) od dnia 15 maja 2012r. do ubezpieczeń: emerytalnego, rentowych, wypadkowego i zdrowotnego na dokumencie zgłoszeniowym ZUS ZUA z dnia 19 lutego 2012r. jako osobę wykonującą umowę zlecenia (protokół kontroli z 02.07.2014r., k. 253-289 a.r., aneks do protokołu kontroli z 18.07.2014r., k. 301-316 a.r. tom II).

D. K. była zatrudniona w (...) sp. z o.o. na podstawie umowy o pracę zawartej w dniu 1 kwietnia 2011r., na stanowisku specjalisty ds. marketingowych, w pełnym wymiarze czasu pracy, za wynagrodzeniem brutto w wysokości 4.000,00 zł miesięcznie (umowa o pracę z D. K. z 01.04.2011r., k. 229 a.r. tom II).

W dniu 10 maja 2012r. płatnik składek udzielił D. K. urlopu wychowawczego w wymiarze 3 lat, w okresie od 21 maja 2012r. do dnia 21 maja 2015r., w związku z opieką nad małoletnim dzieckiem urodzonym w dniu (...) D. K. składała oświadczenia dla celów ustalenia obowiązku ubezpieczeń społecznych osoby przebywającej na urlopie wychowawczym, że nie posiada innych tytułów rodzających obowiązek ubezpieczeń społecznych ani ustalonego prawa do emerytury (umowa o pracę z D. K. z 01.04.2011r., k. 229 a.r., pismo w sprawie udzielenia urlopu wychowawczego, k. 221 a.r., oświadczenia D. K., k. 223 i 225 a.r. tom II).

(...) sp. z o.o. w dokumentach rozliczeniowych za okres od maja 2012r. do lutego 2014r. nie naliczyła składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe dla D. K. (listy płac, k. 27-199 a.r., protokół kontroli z 02.07.2014r., k. 253-289 a.r., aneks do protokołu kontroli z 18.07.2014r., k. 301-316 a.r. tom II).

M. O., zatrudniony w (...) sp. z o.o., w marcu 2011r. otrzymał wynagrodzenie w wysokości 693,00 zł brutto. Odwołująca spółka jako płatnik składek pracownika M. O. naliczyła za marzec 2011r. składki na ubezpieczenia społeczne od podstawy wymiaru 1.386,00 zł oraz składki na ubezpieczenie zdrowotne w kwocie 107,64 zł od podstawy wymiaru 1.195,98 zł (lista płac za marzec 2011r., k. 31 a.r., protokół kontroli z 02.07.2014r., k. 253-289 a.r., aneks do protokołu kontroli z 18.07.2014r., k. 301-316 a.r. tom II).

B. P., zatrudniony w (...) sp. z o.o., w styczniu 2012r. nie został ujęty na liście płac, natomiast w lutym 2012r. otrzymał wynagrodzenie w wysokości 1.500,00 zł brutto. Odwołująca spółka, jako płatnik składek B. P., naliczyła składki:

a) na ubezpieczenia społeczne:

- za styczeń 2012r. – od podstawy wymiaru 1.500,00 zł,

- za luty 2012r. – od podstawy wymiaru 1.050,00 zł,

b) na ubezpieczenia zdrowotne:

- za styczeń 2012r. – w kwocie 116,49 zł od podstawy wymiaru 1.294,35 zł,

- za luty 2012r. – w kwocie 81,54 zł od podstawy wymiaru 906,04 zł

(listy płac za styczeń i luty 2012r., k. 67-73 a.r., protokół kontroli z 02.07.2014r., k. 253-289 a.r., aneks do protokołu kontroli z 18.07.2014r., k. 301-316 a.r. tom II).

T. F., zatrudniony w (...) sp. z o.o., w sierpniu 2012r. otrzymał wynagrodzenie w wysokości 272,73 zł. Odwołująca spółka, jako płatnik składek pracownika T. F., naliczyła za sierpień 2012r. składki na ubezpieczenia społeczne od podstawy wymiaru 600,00 zł oraz składki na ubezpieczenie zdrowotne w kwocie 46,60 zł od podstawy wymiaru 517,74 zł (lista płac za sierpień 2012r., k. 99 a.r., protokół kontroli z 02.07.2014r., k. 253-289 a.r., aneks do protokołu kontroli z 18.07.2014r., k. 301-316 a.r. tom II).

A. K. (1), zatrudniony w (...) sp. z o.o., otrzymał następujące wynagrodzenie: w październiku i listopadzie 2012r. – po 1.376,16 zł brutto, w lutym 2013r. – 1.600,00 zł brutto oraz w maju 2013r. – 1.533,20 zł brutto. Odwołująca spółka, jako płatnik składek pracownika A. K. (1), naliczyła składki:

a) na ubezpieczenia społeczne:

- za październik i listopad 2012r. – od podstawy wymiaru w wysokości 1.100,00 zł,

- za maj 2013r. – od podstawy wymiaru 1.238,64 zł,

a) na ubezpieczenie zdrowotne:

- za październik i listopad 2012r. – w kwocie 110,28 zł od podstawy wymiaru w wysokości 1.225,35 zł,

- za maj 2013r. – od podstawy wymiaru 1.238,64 zł,

Za miesiąc luty 2013r. (...) sp. z o.o. nie naliczyła składki na ubezpieczenia społeczne ani składki na ubezpieczenie zdrowotne A. K. (1) (protokół kontroli z 02.07.2014r., k. 253-289 a.r., aneks do protokołu kontroli z 18.07.2014r., k. 301-316 a.r. tom II).

(...) sp. z o.o. w październiku 2012r. naliczyła i wypłaciła zasiłek chorobowy A. K. (1) za okres od 28 września 2012r. do 5 października 2012r.

w kwocie 276,16 zł, według stawki dziennej wynoszącej 34,52 zł. Na dzień 30 listopada

2011r. spółka zgłosiła do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych 9 osób (protokół kontroli z 02.07.2014r., k. 253-289 a.r., aneks do protokołu kontroli z 18.07.2014r., k. 301-316 a.r. tom II).

(...) sp. z o.o. jako płatnik składek naliczyła składki na Fundusz Pracy: za marzec 2011r. – 33,96 zł, podstawa wymiaru 693,00 zł; za maj 2011r. – 192,52 zł, podstawa wymiaru 7.557,40 zł; za czerwiec 2011r. – 192,02 zł, podstawa wymiaru 7.143,96 zł; za lipiec 2011r. – 186,78 zł, podstawa wymiaru 6.930,00 zł; za sierpień 2011r. – 186,78 zł, podstawa wymiaru 6.930,00 zł; za wrzesień 2011r. – 221,83 zł, podstawa wymiaru 6.930,00 zł; za październik 2011r. – 237,72 zł, podstawa wymiaru 6.930,00 zł; za listopad 2011r. – 270,55 zł, podstawa wymiaru 8.269,80 zł; za grudzień 2011r. – 271,68 zł, podstawa wymiaru 8.316,00 zł; za styczeń 2012r. – 285,71 zł, podstawa wymiaru 7.500,00 zł; za luty 2012r. – 246,24 zł, podstawa wymiaru 9.000 zł; za marzec 2012r. – 257,26 zł, podstawa wymiaru 9.000 zł; za kwiecień 2012r. – 220,51 zł, podstawa wymiaru 16.500 zł; za maj 2012r. – 272,13 zł, podstawa wymiaru 9.142,86 zł; za czerwiec 2012r. – 327,08 zł, podstawa wymiaru 11.100,00 zł; za lipiec 2012r. – 327,09 zł, podstawa wymiaru 11.100,00 zł; za sierpień 2012r. – 345,47 zł, podstawa wymiaru 11.100,00 zł; za wrzesień 2012r. – 341,79 zł, podstawa wymiaru 8.145,00 zł; za październik 2012r. – 267,79 zł, podstawa wymiaru 7.376,16 zł; za listopad 2012r. – 320,95 zł, podstawa wymiaru 8.876,16 zł; za grudzień 2012r. – 240,27 zł, podstawa wymiaru 9.000,00 zł; za styczeń 2013r. – 411,60 zł, podstawa wymiaru 9.600,00 zł; za luty 2013r. – 411,60 zł, podstawa wymiaru 9.600,00 zł; za marzec 2013r. – 392,00 zł, podstawa wymiaru 9.600,00 zł; za kwiecień 2013r. – 464,77 zł, podstawa wymiaru 14.770,14 zł; za maj 2013r. – 392,00 zł, podstawa wymiaru 13.433,20 zł; za czerwiec 2013r. – 406,70 zł, podstawa wymiaru 13.500,00 zł; za lipiec 2013r. – 433,65 zł, podstawa wymiaru 15.100,00 zł; za sierpień 2013r. – 408,36 zł, podstawa wymiaru 14.067,62 zł; za wrzesień 2013r. – 355,24 zł, podstawa wymiaru 11.899,90 zł; za październik 2013r. – 357,07 zł, podstawa wymiaru 10.374,15 zł; za listopad 2013r. – 404,74 zł, podstawa wymiaru 11.200,00 zł; za grudzień 2013r. – 416,53 zł, podstawa wymiaru 11.200,00 zł, za styczeń 2014r. – 409,02 zł, podstawa wymiaru 10.080,00 zł; za luty 2014r. – 367,87 zł, podstawa wymiaru 11.760,00 zł (protokół kontroli z 02.07.2014r., k. 253-289 a.r., aneks do protokołu kontroli z 18.07.2014r., k. 301-316 a.r. tom II).

(...) sp. z o.o. jako płatnik składek naliczyła składki na Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych: za marzec 2011r. – 1,39 zł, podstawa wymiaru 5.693,00 zł; za czerwiec 2011r. – 7,85 zł, podstawa wymiaru 12.836,96 zł; za

lipiec 2011r. – 7,64 zł, podstawa wymiaru 12.623,00 zł; za sierpień 2011r. – 7,64 zł, podstawa wymiaru 12.623 zł; za wrzesień 2011r. – 9,07 zł, podstawa wymiaru 8.204,10 zł; za październik 2011r. – 9,72 zł, podstawa wymiaru 8.316,00 zł; za listopad 2011r. – 11,06 zł, podstawa wymiaru 9.655,80 zł; za grudzień 2011r. – 11,11 zł, podstawa wymiaru 9.702,00 zł; za styczeń 2012r. – 11,66 zł, podstawa wymiaru 9.000,00 zł; za luty 2012r. – 10,05 zł, podstawa wymiaru 10.500,00 zł, za kwiecień 2012r. – 9,00 zł, podstawa wymiaru 18.000,00 zł; za lipiec 2012r. – 13,35 zł, podstawa wymiaru 14.100,00 zł; za sierpień 2012r. – 14,10 zł, podstawa wymiaru 13.622,73 zł; za wrzesień 2012r. – 13,95 zł, podstawa wymiaru 10.082,68 zł; za październik 2012r. – 10,93 zł, podstawa wymiaru 10.082,68 zł; za listopad 2012r. – 13,10 zł, podstawa wymiaru 11.876,16 zł; za grudzień 2012r. – 9,81 zł, podstawa wymiaru 12.000,00 zł; za styczeń 2013r. – 16,80 zł, podstawa wymiaru 13.600,00 zł; za luty 2013r. – 16,80 zł, podstawa wymiaru 13.600,00 zł; za marzec 2013r. – 16,00 zł, podstawa wymiaru 12.800,00 zł; za kwiecień 2013r. – 18,97 zł, podstawa wymiaru 15.770,14 zł; za maj 2013r. – 16,00 zł, podstawa wymiaru 14.933,20 zł; za czerwiec 2013r. – 16,60 zł, podstawa wymiaru 15.000,00 zł; za lipiec 2013r. – 17,70 zł, podstawa wymiaru 16.100,00 zł; za sierpień 2013r. – 16,67 zł, podstawa wymiaru 15.067,62 zł; za wrzesień 2013r. – 14,50 zł, podstawa wymiaru 12.899,90 zł; za październik 2013r. – 14,57 zł, podstawa wymiaru 11.374,15 zł; za listopad 2013r. – 16,52 zł, podstawa wymiaru 13.320,04 zł; za grudzień 2013r. – 17,00 zł, podstawa wymiaru 13.800,00 zł oraz za styczeń 2014r. – 16,71 zł, podstawa wymiaru 13.335,00 zł (protokół kontroli z 02.07.2014r., k. 253-289 a.r., aneks do protokołu kontroli z 18.07.2014r., k. 301-316 a.r. tom II).

Pismem z dnia 13 marca 2014r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. Wydział Kontroli Płatników Składek zawiadomił (...) Spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością o zamiarze wszczęcia kontroli w zakresie:

1. prawidłowości i rzetelności obliczania składek na ubezpieczenia społeczne oraz innych składek, do których pobierania zobowiązany jest Zakład oraz zgłaszania do ubezpieczeń społecznych i ubezpieczenia zdrowotnego;
2. ustalania uprawnień do świadczeń z ubezpieczeń społecznych i wypłacania tych świadczeń oraz dokonywania rozliczeń z tego tytułu;
3. prawidłowości i terminowości opracowywania wniosków o świadczenia emerytalne i rentowe;
4. wystawiania zaświadczeń lub zgłaszania danych dla celów ubezpieczeń społecznych.

Upoważnioną do przeprowadzenia kontroli płatnika składek została M. R., nr legitymacji służbowej (...). Jako przewidywany czas trwania kontroli wskazano 18 dni. Zawiadomienie doręczono odwołującej spółce w dniu 2 kwietnia 2014r. (zawiadomienie o wszczęciu kontroli, k. 1 a.r., upoważnienie nr (...) z 13.03.2014r., k. 3 a.r. tom II).

W dniu 1 kwietnia 2014r. (...) Sp. z o.o. upoważniła K. Z.

do reprezentowania spółki w trakcie kontroli, przekazując jej wszystkie uprawnienia i obowiązki związane z kontrolą, w szczególności odbiór zawiadomienia o zmianie wszczęcia kontroli, wyrażenie zgody na wszczęcie kontroli przed upływem 7 dni od dnia dostarczenia zawiadomienia o zamiarze wszczęcia kontroli, wszczęcie kontroli czyli odbiór upoważnienia do przeprowadzenia kontroli, składanie wyjaśnień i zeznań, poświadczanie dokumentów za zgodność z oryginałem, czy odbiór protokołu kontroli. W dniu 8 kwietnia 2014r. K. Z. została dodatkowo upoważniona do zawieszania i wznawiania postępowania kontrolnego w związku z kompletowaniem dokumentacji kadrowo-ubezpieczeniowo - finansowej przejętej od poprzedniego biura rachunkowego (upoważnienie z 01.04.2014r., k. 5 a.r., upoważnienie dodatkowe z 08.04.2014r., k. 11 a.r. tom II).

W dniu 2 kwietnia 2014r. K. Z. w imieniu płatnika składek wyraziła zgodę na wszczęcie kontroli przed upływem 7 dni od dnia doręczenia zawiadomienia (wniosek z 02.04.2014r., k. 7 a.r. tom II).

W dniu 8 kwietnia 2014r. organ rentowy wezwał odwołującą spółkę do uzupełnienia w terminie do 9 kwietnia 2014r. następujących dokumentów: rocznych kart wynagrodzeń pracowników, zaświadczeń lekarskich ZUS ZLA,

dokumentów finansowo-księgowych za okres od stycznia 2011r. do lutego 2014r., PIT-ów 11, umów o pracę i świadectw pracy, zgłoszeń do ubezpieczeń, wyrejestrowania z ubezpieczeń, a ponadto dokumentacji dotyczącej wspólników jednoosobowej spółki z o.o., a także uchwał zgromadzenia wspólników dotyczących sprzedaży i nabycia udziałów spółki (wezwanie do uzupełnienia dokumentów z 08.04.2014r., k. 9 a.r. tom II).

W dniu 9 kwietnia 2014r. organ rentowy ponowił wezwanie do przedłożenia w/w dokumentów, wzywając płatnika składek do ich przedstawienia osobistego w miejscu prowadzenia kontroli w dniu 12 maja 2014r. w godzinach od 9:00 do 10:00. Jednocześnie w tym samym dniu organ rentowy przerwał wszczętą kontrolę w związku z okolicznościami występującymi po stronie płatnika składek do czasu ustąpienia przyczyn, z powodu których przerwa nastąpiła, i powiadomił o tym fakcie odwołującą spółkę drogą pisemną (wezwanie do przedłożenia dokumentów, k. 13 a.r., powiadomienie płatnika składek o przerwie w czasie trwania kontroli, k. 15 a.r. tom II).

Pismem za dnia 9 maja 2014r. K. Z. wystąpiła z prośbą o wyznaczenie nowego terminu wszczęcia kontroli. Motywując swój wniosek wskazała, że dokumenty kadrowo - placowe i pozostałe dokumenty finansowe spółki w dalszym ciągu znajdują się w biurze (...) z (...) sp. z o.o., które obsługiwało spółkę (...) od 2011 roku, gdyż mimo wielokrotnego uzgadniania terminu odbioru dokumentów, nie udało się ich odzyskać. Nadto K. Z. poinformowała organ rentowy, że właściciel w/w biura rachunkowego przebywa w areszcie śledczym W.-B. (prośba o wyznaczenie terminu, k. 17 a.r. tom II).

Organ rentowy wznowił kontrolę w dniu 13 czerwca 2014r. i powiadomiło tym fakcie odwołującą spółkę. Do dalszego prowadzenia kontroli ponownie została upoważniona M. R. (powiadomienie płatnika składek o wznowieniu czynności kontrolnych, k. 21 a.r., upoważnienie nr (...) z 13.06.2014r., k. 19 a.r. tom II).

W dniu 13 czerwca 2014r. K. Z. działając w imieniu spółki (...) wyraziła zgodę na prowadzenie czynności kontrolnych w jednostce terenowej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (oświadczenie z 13.06.2014r., k. 23 a.r. tom II).

W dniu 13 czerwca 2014r. inspektor kontroli ZUS pobrał od odwołującej spółki następujące dokumenty: listy płac za okres od stycznia do grudnia za lata 2011-2014, dokumenty rozliczeniowe od stycznia 2011r. do lutego 2014r. oraz akta osobowe pracowników, między innymi K. F., B. P., M. O. oraz D. K. (protokół z wydania/zwrotu dokumentów, k. 25 a.r. tom II).

W dniu 2 lipca 2014r. inspektor ZUS M. R. przesłuchała w charakterze osoby reprezentującej płatnika składek K. Z.. W czasie przesłuchania K. Z. wyjaśniła, że (...) sp. z o.o. na dzień przesłuchania nie posiada innej dokumentacji placowej oprócz dokumentacji przedłożonej w toku kontroli. Wskazała również, że na początku lutego 2014r. nastąpiła zmiana obsługi księgowej, ale po dokonaniu tej zmiany Biuro (...) z Tradycjami R. K. nie przekazało spółce żadnej dokumentacji księgowo-rachunkowej. W związku z tym do kontroli przedłożono wydruki z programu placowego. Oryginały dokumentów rachunkowych i placowych były przekazywane przez zarząd (...) sp. z o.o. do biura rachunkowego (protokół przesłuchania z 02.07.2014r., k. 249-253 a.r. tom II).

Po zakończeniu przeprowadzanej kontroli inspektor Zakładu Ubezpieczeń Społecznych sporządziła w dniu 2 lipca 2014r. protokół kontroli. Został on doręczony K. Z. jako osobie reprezentującej odwołującą spółkę. Równocześnie w tym samym dniu dokonano zwrotu dokumentacji pobranej w dniu 13 czerwca 2014r. (protokół z wydania/zwrotu dokumentów, k. 25 a.r., protokół kontroli z 02.07.2014r., k. 253-289 a.r.).

Protokół kontroli z dnia 2 lipca 2014r. został skorygowany i uzupełniony aneksem do protokołu kontroli sporządzonym w dniu 18 lipca 2014r. (aneks do protokołu kontroli z 18.07.2014r., k. 301-316 a.r. tom II).

W toku postępowania kontrolnego Zakład Ubezpieczeń Społecznych ustalił między innymi, że:

1. płatnik składek zgłosił K. F. jako osobę wykonującą umowę zlecenia – kod tytułu ubezpieczenia (...) - od dnia 15 maja 2012r. do ubezpieczenia emerytalnego, rentowego, wypadkowego i zdrowotnego na dokumencie zgłoszeniowym ZUS ZUA z dnia 19.02.2012r., natomiast zgodnie z umową o pracę z 15 maja 2012r. K. F. była zatrudniona w odwołującej spółce jako pracownik;
2. płatnik składek naliczył składki na ubezpieczenia społeczne i ubezpieczenie zdrowotne T. F. za miesiąc sierpień 2012r., A. K. (1) za miesiące październik i listopad 2012r. oraz luty i maj 2013r., M. O. za miesiąc marzec 2011r. oraz B. P. za miesiące styczeń i luty 2012r. od podstaw innych niż wynika z dokumentów źródłowych;
3. płatnik składek nie naliczył składek na ubezpieczenia emerytalne, rentowe i zdrowotne finansowane z budżetu państwa D. K. za okres przebywania przez nią na urlopie wychowawczym od maja 2012r. do lutego 2014r.;
4. płatnik składek naliczył składki na Fundusz Pracy za miesiąc marzec 2011r. oraz za okres od maja 2011r. do lutego 2014r. od podstaw innych niż wynika z dokumentów źródłowych;
5. płatnik składek naliczył składki na Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych za miesiąc marzec 2011r., za okres od maja 2011r. do lutego 2012r., za kwiecień 2012r. oraz za okres od lipca 2012r. do stycznia 2014r. od podstaw innych niż wynika z dokumentów źródłowych;
6. płatnik składek wypłacił A. K. (1) zasiłek chorobowy za okres od 28 września 2012r. do 5 października 2012r. w kwocie 276,16 zł, mimo iż nie miał uprawnień do wypłaty zasiłków, ponieważ na dzień 30 listopada 2011r. do ubezpieczenia chorobowego zgłosił niż 20 ubezpieczonych, a ponadto nie przedłożył do kontroli zaświadczenia lekarskiego ZUS ZLA

(protokół kontroli z 02.07.2014r., k. 253-289 a.r., aneks do protokołu kontroli z 18.07.2014r., k. 301-316 a.r. tom II).

W dniu 21 sierpnia 2014r. (...) sp. z o.o. złożyła zastrzeżenia do ustaleń protokołu kontroli. Uzasadniając je pełnomocnik działający w imieniu spółki wniósł m. in. o przesłuchanie w charakterze świadka R. K. jako, że był on odpowiedzialny za prowadzenie dokumentacji księgowej spółki i jest osobą władną udzielić pełnej informacji merytorycznej na temat prowadzonej dokumentacji księgowej. Pełnomocnik spółki wskazał również, że obecnie prowadzone jest postępowanie karne przeciwko wskazanemu, ponieważ został zatrzymany przez organy ścigania i znane jest miejsce jego aktualnego pobytu, w związku z czym organ rentowy ma możliwość przeprowadzenia dowodu z jego przesłuchania (zastrzeżenia do ustaleń protokołu kontrolnego, k. 337-341 a.r. tom II).

Organ rentowy odrzucił zastrzeżenia w całości w dniu 10 września 2014r. wskazując, że w toku postępowania kontrolnego zbadano dokumenty takie jak listy płac, aktualny odpis z KRS, wymienione w protokole kontroli akta osobowe, dokumenty rozliczeniowe, zgłoszeniowe, przyjęto zeznania i wyjaśnienia osoby upoważnionej, uzyskano informacje

z Urzędu Skarbowego, sprawdzono dane zaewidencjonowane na kontach ubezpieczonych w Kompleksowym Systemie Informatycznym ZUS i na podstawie tych dowodów w pełni wyjaśniono okoliczności mające znaczenie dla postępowania kontrolnego (pismo ZUS w sprawie odrzucenia zarzutów, k. 365-367 a.r. tom II).

W dniu 17 listopada 2014r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W., w oparciu o protokół kontroli z 2 lipca 2014r. oraz na podstawie aneksu do protokołu kontroli z 18 lipca 2014r., wydał decyzję:

- nr (...), w której stwierdził, że K. F. jako pracownik u płatnika składek (...) sp. z o.o. podlega obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym, chorobowemu i wypadkowemu od 15 maja 2012r. na podstawie umowy o pracę;

- nr (...), w której stwierdził, że podstawa wymiaru składek T. F., jako pracownika u płatnika składek (...) sp. z o.o., wynosi w sierpniu 2012r. na ubezpieczenia emerytalne i rentowe, chorobowe, wypadkowe – 272,73 zł oraz na ubezpieczenie zdrowotne – 235,34 zł;

- nr (...), w której stwierdził, że podstawa wymiaru składek na ubezpieczenia D. K., jako pracownika u płatnika składek (...) sp. z o.o. przebywającego na urlopie wychowawczym, wynosi:

a) na ubezpieczenia emerytalne i rentowe: w maju 2012r. – 763,63 zł, w okresie od czerwca do sierpnia 2012r. – 2.187,65 zł, w okresie od września do listopada 2012r. – 2.098,09 zł, w okresie od grudnia 2012r. do lutego 2013r. – 2.106,13 zł, w okresie od marca 2013r. do maja 2013r. – 2.214,18 zł, w okresie od czerwca 2013r. do sierpnia 2013r. – 2.244,03 zł, w okresie od września 2013r. do grudnia 2013r. – 2.227,80 zł oraz w okresie od stycznia do lutego 2014r. – 2.247,60 zł;

b) na ubezpieczenie zdrowotnego w w/w okresach – 520,00 zł;

- nr (...), w której stwierdził, że podstawa wymiaru składek M. O., jako pracownika u płatnika składek (...) sp. z o.o., wynosi w marcu 2013r. na ubezpieczenia emerytalne, rentowe, chorobowe i wypadkowe – 693,00 zł, a na ubezpieczenie zdrowotne – 597,98 zł;

- nr (...), w której stwierdził, że dla płatnika składek (...) sp. z o.o. kwota wypłaconych świadczeń z ubezpieczenia chorobowego podlegających rozliczeniu w ciężar składek na ubezpieczenia społeczne za październik 2012r. wynosi 0,00 zł;

- nr (...), w której stwierdził, że podstawa wymiaru składek B. P., jako pracownika u płatnika składek (...) sp. z o.o., wynosi:

a) w styczniu 2012r. – na ubezpieczenie emerytalne, rentowe, chorobowe, wypadkowe i zdrowotne – 0,00 zł,

b) w lutym 2012r. – na ubezpieczenia emerytalne, rentowe, chorobowe, wypadkowe – 1.500,00 zł, a na ubezpieczenie zdrowotne – 1.294,35 zł;

- nr (...), w której stwierdził, że dla płatnika składek (...) sp. z o.o. kwota należnych składek na Fundusz Pracy wynosi: za marzec 2011r. – 16,98 zł, za maj 2011r. – 185,16 zł, za czerwiec – 175,03 zł, za okres od lipca do października 2011r. – 169,79 zł, za listopad 2011r. – 202,61 zł, za grudzień 2011r. – 203,74 zł, za styczeń 2012r. – 183,75 zł, za luty i marzec 2012r. – 220,50 zł, za kwiecień 2012r. – 404,25 zł, za maj 2012r. – 224,00 zł, za okres od lipca do sierpnia 2012r. – 271,95 zł, za wrzesień 2012r. – 199,55 zł, za październik 2012r. – 180,72 zł, za listopad 2012r. – 217,47 zł, za grudzień 2012r. – 220,50 zł, za okres od stycznia do marca 2013r. – 235,00 zł, za kwiecień 2013r. – 361,87 zł, za maj 2013r. – 329,11 zł, za czerwiec 2013r. – 330,75 zł, za lipiec 2013r. – 369,95 zł, za sierpień 2013r. – 344,66 zł, za wrzesień 2013r. – 291,55 zł, za październik 2013r. – 254,17 zł, za listopad 2013r. – 274,40 zł, za grudzień 2013r. – 328,98 zł, za styczeń 2014r. – 302,03 zł oraz za luty 2014r. – 343,19 zł;

- nr (...), w której stwierdził, że dla płatnika składek (...) sp. z o.o. kwota należnych składek na Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych wynosi: za marzec 2011r. – 0,69 zł, za maj 2011r. – 12,56 zł, za czerwiec 2011r. – 12,84 zł, za lipiec i sierpień 2011r. – 12,62 zł, za wrzesień 2011r. – 8,20 zł, za październik 2011r. – 8,32 zł, za listopad 2011r. – 9,66 zł, za grudzień 2011r. – 9,70 zł, za styczeń 2012r. – 9,00 zł, za luty 2012r. – 10,50 zł, za kwiecień 2012r. – 18,00 zł, za lipiec 2012r. – 14,10 zł, za sierpień 2012r. – 13,62 zł, za wrzesień 2012r. – 10,40 zł, za październik 2012r. – 10,08 zł, za listopad 2012r. – 11,88 zł, za grudzień 2012r. – 12,00 zł, za styczeń i luty 2013r. – 13,60 zł, za marzec 2013r. – 12,80 zł, za kwiecień 2013r. – 15,77 zł, za maj 2013r. – 14,93 zł, za czerwiec 2013r. – 15,00 zł, za lipiec 2013r. – 16,10 zł, za sierpień 2013r. – 15,07 zł, za wrzesień 2013r. – 12,90 zł, za październik 2013r. – 11,37 zł, za

listopad 2013r. – 13,32 zł, za grudzień 2013r. – 13,80 zł oraz za styczeń 2013r. – 13,34 zł (decyzje ZUS z 17.11.2014r. – nieoznaczone karty akt rentowych, tom III).

Sąd Okręgowy ustalił wskazany stan faktyczny na podstawie dowodów z dokumentów zgromadzonych w sprawie, a przede wszystkim akt kontroli Zakładu Ubezpieczeń Społecznych oraz dokumentów przedstawionych przez stronę odwołującą w toku postępowania kontrolnego.

Dowody z dokumentów zostały ocenione jako w pełni wiarygodne. Autentyczność dokumentów nie była kwestionowana przez strony, nie budziła również wątpliwości sądu, jako że zostały one sporządzone w sposób zgodny z przepisami prawa przez uprawnione do tego osoby oraz w ramach ich kompetencji. Jeśli chodzi zaś o dokumenty prywatne przedstawione przez odwołującą spółkę do kontroli prowadzonej przez organ rentowy, to obejmowały one list płac pracowników zatrudnionych w spółce oraz akta osobowe i nie były przez odwołującą oraz organ rentowy negowane zarówno w zakresie ich autentyczności, jak i tego, co z nich wynika.

W każdym ze złożonych odwołań pełnomocnik działająca w imieniu spółki (...) wnioskowała o dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z przesłuchania w charakterze świadka R. K.. Przy tym wskazywała, że dokumentacja przedłożona przez spółkę do kontroli stanowiła jedynie kopię list płac w postaci wydruku z oprogramowania kadrowo-płacowego, natomiast oryginał dokumentacji pozostaje w posiadaniu poprzedniego księgowego spółki, którym był R. K.. Zgodnie z wnioskiem Sąd wielokrotnie wzywał R. K. do stawiennictwa na rozprawie w charakterze świadka, na trzy różne adresy podane przez pełnomocnika odwołującej spółki, jednakże świadek nie stawiał się na żadnej z rozpraw, na które był wzywany (protokoły rozpraw: z 29 czerwca 2015r., k. 297-298 a.s., z 7 października 2015r., k. 497-498 a.s., z 15 grudnia 2015r., k. 613-614 a.s., z 29 lutego 2016r., 706-707 a.s.). Co więcej, nie odebrał żadnego z wezwań, które zostały do niego wysłane. Przesyłki sądowe kierowane na adresy świadka wskazane przez pełnomocnika odwołującej spółki były zwracane do Sądu z adnotacjami „awizo”,

„nie zastano” oraz „nieprawidłowy adres” (zwrócone przesyłki: z 18 czerwca 2015r., k. 342 a.s., z 6 lipca 2015r., k. 375 a.s., z 7 sierpnia 2015r., k. 458 a.s., z 11 września 2015r., k. 493 a.s., z 15 października 2015r., k. 530 a.s., z 27 października 2015r., k. 567 i 576 a.s., z 30 listopada 2015r., k. 599 i 657 a.s.). Jednocześnie w dniu 15 grudnia 2015r. pełnomocnik odwołującej spółki oświadczył, że nie dysponuje innymi adresami świadka R. K. poza uprzednio wskazanymi; wiedzy w tym zakresie nie posiada również odwołująca spółka. Wobec tych okoliczności Sąd, po uprzednim zastrzeżeniu możliwości skorzystania z przepisu art. 242 k.p.c., pominął na jego podstawie dowód z zeznań świadka R. K., gdyż przeprowadzenie tego dowodu napotkało przeszkody o nieokreślonym czasie trwania w postaci braku stawiennictwa świadka, jak również niemożności nawiązania kontaktu ze świadkiem oraz ustalenia jego aktualnego miejsca pobytu.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołania (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. z dnia 17 listopada 2014r., nr (...), nr (...), nr (...), nr (...), nr (...), nr (...), były niezasadne i podlegały oddaleniu.

Spór w niniejszej sprawie koncentrował się wokół prawidłowości kontroli (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością przeprowadzonej przez organ rentowy w okresie

od 2 kwietnia 2014r. do 8 kwietnia 2014r. oraz od 13 czerwca 2014r. do 2 lipca 2014r., której zakres obejmował kwestie tożsame ze wskazanymi w art. 86 ust. 2 pkt 1-5 ustawy

o systemie ubezpieczeń społecznych. Stanowisko strony odwołującej co do zasady skupiało się na wskazywaniu oraz próbie argumentacji nieprawidłowości, których miał dopuścić się organ rentowy w trakcie przeprowadzania rzeczowej kontroli, a które polegały na dokonaniu przez organ rentowy ustaleń na podstawie niepełnej dokumentacji rozliczeniowej przedłożonej w toku prowadzonej kontroli, jak również z pominięciem dowodów koniecznych i istotnych dla sprawy, w szczególności dowodu z przesłuchania świadka R. K., świadczącego na rzecz spółki (...) usługi księgowo-rozliczeniowe w okresie poddawanych kontroli (lata 2011-2014). Odpierając zarzuty strony odwołującej Zakład Ubezpieczeń Społecznych podkreślał prawidłowość przeprowadzonej kontroli oraz zgodność skarżonych

decyzji z wymogami formalnymi określonymi w Kodeksie postępowania administracyjnego, a ponadto odniósł się do zarzutów odwołującej spółki zgłoszonych wobec poszczególnych decyzji.

W pierwszej kolejności, w ocenie Sądu, należy odnieść się do podniesionej przez stronę odwołującą możliwości zastosowania przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego w toku postępowania cywilnego i stwierdzenia wad wynikających z ich naruszenia. Tę kwestię omówił w sposób kompleksowy Sąd Najwyższy w uchwale siedmiu sędziów z dnia 23 marca 2011r., I UZP 3/10. W uzasadnieniu tej uchwały wyraził stanowisko, zgodnie z którym postępowanie sądowe nie stanowi prostej kontynuacji postępowania administracyjnego, gdyż tylko w wyjątkowych wypadkach kontrola sądowa decyzji organu rentowego dokonywana jest przez przyzmat przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego. Zasadę posiłkowego stosowania Kodeksu postępowania administracyjnego w postępowaniu z zakresu ubezpieczeń społecznych wyrażono w art. 180 § 1 k.p.a., zgodnie z którym w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych stosuje się przepisy Kodeksu, chyba że przepisy dotyczące ubezpieczeń ustalają odmienne zasady postępowania w tych sprawach. Jak stanowi art. 181 k.p.a., organy odwoławcze właściwe w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych określają przepisy odrębne; do postępowania przed tymi organami stosuje się odpowiednio przepis art. 180 § 1 k.p.a. Treść tej normy z jednej strony oznacza przyznanie pierwszeństwa w sprawach z ubezpieczeń społecznych przepisom szczególnym, z drugiej zaś wskazuje, że postępowanie odwoławcze toczy się, poprzez zastosowanie art. 83 ust. 2 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, na zasadach i w trybie określonym w Kodeksie postępowania cywilnego. Z tego wynika więc jednoznacznie, że w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych pierwszeństwo w stosowaniu mają przepisy szczególne, natomiast przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego stosuje się wtedy, gdy przepisy szczególne nie normują danej kwestii.

Definicja sprawy cywilnej została zamieszczona w przepisie art. 1 k.p.c., w którym wskazano, iż jest to sprawa wynikająca ze stosunków z zakresu prawa cywilnego, rodzinnego i opiekuńczego oraz z prawa pracy. W rozumieniu tego przepisu (formalnoprawnym znaczeniu) sprawami cywilnymi są również sprawy z zakresu ubezpieczeń społecznych, a więc sprawy, w których wniesiono odwołanie od decyzji organów rentowych (art. 477⁽⁹⁾ k.p.c.), do których przepisy Kodeksu postępowania cywilnego stosuje się z mocy ustaw szczególnych. Od momentu wniesienia odwołania

od decyzji organu rentowego do sądu, rozpoznawana sprawa staje się zatem sprawą cywilną, podlegającą rozstrzygnięciu wedle reguł właściwych dla tej kategorii. Odwołanie pełni rolę pozwu (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 19 czerwca 1998r., II UKN 105/98, postanowienie z dnia 29 maja 2006r. I UK 314/05), w związku z czym jego zasadność ocenia się na podstawie właściwych przepisów prawa materialnego. Postępowanie sądowe w tych sprawach skupia się na wadach wynikających z naruszenia prawa materialnego, a kwestia wad decyzji administracyjnych spowodowanych naruszeniem przepisów postępowania administracyjnego, pozostaje w zasadzie poza przedmiotem tego postępowania (zob. wyrok Sądu Najwyższego z 27 kwietnia 2010r., II UK 336/09). Jednocześnie w orzecznictwie jako ugruntowany przyjmuje się pogląd, że sąd ubezpieczeń społecznych – jako sąd powszechny – może i powinien dostrzegać jedynie takie wady formalne decyzji administracyjnej, które decyzję tę dyskwalifikują w stopniu odbierającym jej cechy aktu administracyjnego (por. uchwały Sądu Najwyższego: z dnia 21 listopada 1980r., III CZP 43/80, z dnia 27 listopada 1984r., III CZP 70/84, z 21 września 1984r. III CZP 53/84).

W rozpatrywanej sprawie, decyzje, których dotyczy wydane przez Sąd rozstrzygnięcie, nie zawierają takich wad formalnych, które uprawniałyby Sąd do ich dyskwalifikacji i uznania, że nie noszą one cech właściwym decyzjom. Decyzje te zawierają zarówno podstawę faktyczną, jak i prawną, okoliczność zaś, czy są prawidłowe z punktu widzenia prawa materialnego, to materia podlegająca badaniu Sądu.

Pełnomocnik strony odwołującej powołał się w odwołaniach na pogląd wyrażony w uzasadnieniu wyroku Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 30 października 2007r., III AUa 500/07, w zakresie dotyczącym kognicji sądu w kontekście zbadania orzeczenia administracyjnego pod kątem jego zgodności z prawem. Takie badanie polega również na ustaleniu, czy został spełniony wymóg poczynienia przez organ rentowy prawidłowych ustaleń faktycznych w oparciu o wszechstronną ocenę rzetelnie zebranego w sprawie (tj. w toku postępowania kontrolnego) materiału dowodowego. Organ rentowy ma prawny obowiązek działać w sprawie szybko i wnikliwie (art. 12 k.p.a.) oraz

podejmować wszelkie kroki niezbędne do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego i do załatwienia sprawy, mając na względzie interes społeczny i słuszny interes obywatela (art. 7 k.p.a.), gdyż każde rozstrzygnięcie opierać musi się na prawidłowo zgromadzonym i całościowo ocenionym materiale dowodowym. Sąd Apelacyjny w powołanym wyroku wyraził również pogląd, że samo sporządzenie protokołu kontroli nie jest wystarczające, aby stanowił on podstawę do wydania decyzji administracyjnej przez organ rentowy, gdyż dokument ten nie zastępuje ustalenia faktycznego, stanowiącego najistotniejszy i niezbędny element orzeczenia administracyjnego. W pierwszej kolejności Sąd zaznacza, iż ów pogląd został oparty na odmiennym stanie faktycznym sprawy, w której organ rentowy w sposób nieprawidłowy przeprowadził postępowanie kontrolne płatnika składek, w szczególności w zakresie ustaleń stanu faktycznego. Jako nieprawidłowości Sąd Apelacyjny wskazał: niezwrócenie się do organów spółki o złożenie wyjaśnień i przedłożenie dowodów, skupienie się w całości na wyjaśnieniach złożonych przez księgowego spółki oraz brak czynnego udziału spółki w toku kontroli, które to czynności Sąd Apelacyjny ocenił jako niezbędne z perspektywy przedmiotu kontroli prowadzonej przez organ rentowy w tamtej sprawie.

W tym miejscu podkreślenia wymaga, że przeprowadzenie kontroli płatnika składek stanowi realizację obowiązków powierzonych Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych, określonych w art. 68 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych. W toku prowadzenia kontroli Zakład Ubezpieczeń Społecznych pozyskuje informacje oraz dane na temat okoliczności będących przedmiotem kontroli. Informacje uzyskane w drodze przeprowadzenia kontroli płatnika składek mogą stanowić okoliczności składające się na podstawę rozstrzygnięcia administracyjnego dokonywanego przez organ rentowy, gdyż pozyskanie informacji w zakresie określonym w art. 86 ust. 2 u.s.u.s. poprzez przeprowadzenie kontroli stanowi jeden ze sposobów ich uzyskania przewidzianych przez ustawodawcę, jak również jest konieczne z perspektywy realizacji przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych jego zadań. Nie ma wątpliwości, że okoliczności stanu faktycznego składające się na rozstrzygnięcie administracyjne, dokonane przez organ rentowy w drodze kontroli, mogłyby być tożsame z ustaleniami stanu faktycznego ustalonymi w sposób odmienny; jednocześnie przeprowadzenie kontroli przez organ rentowy może w danych okolicznościach stanowić jedyny sposób pozyskania informacji stanowiących w przyszłości podstawę wydania decyzji. Skoro więc organ rentowy pozyskuje w trakcie prowadzonej kontroli dane oraz informacje odnośnie okoliczności, które mogą stanowić podstawę wydania decyzji, a kontrola została przeprowadzona w sposób prawidłowy, w oparciu o wszechstronne rozważenie zebranych dowodów, i tak pozyskane przez organ rentowy informacje zostały zbiorczo ujęte w protokole, to nieuwzględnienie tego protokołu, oraz wynikających z niego informacji przy wydawaniu decyzji nie znajduje uzasadnienia, tym bardziej, że istotą przeprowadzania kontroli przez organ rentowy jest stwierdzenie, czy płatnik składek realizuje obowiązki ciążące na nim z tytułu ubezpieczeń społecznych w sposób prawidłowy, czy też nie.

W ocenie Sądu, w rozpatrywanej sprawie postępowanie kontrolne zostało przeprowadzone przez organ rentowy w sposób rzetelny, z zachowaniem zasad staranności oraz z uwzględnieniem wymogu dokonania wszelkich istotnych dla sprawy ustaleń, jak również w oparciu o prawidłowo zgromadzony materiał dowodowy. Inspektor kontroli ZUS M. R., upoważniona do przeprowadzenia kontroli w spółce (...), podejmowała próby ustalenia okoliczności istotnych z perspektywy prowadzonej kontroli. Na początku kwietnia 2014r., niezwłocznie po zawiadomieniu odwołującej spółki o zamiarze wszczęcia kontroli, inspektor ZUS nawiązała kontakt z K. Z., ówczesną księgową spółki i jednocześnie osobą upoważnioną do reprezentowania spółki. Odwołująca spółka była kilkakrotnie wzywana do przedłożenia dokumentacji, a następnie do jej uzupełnienia o wskazane w wezwaniu dokumenty. Księgowa odwołującej spółki informowała inspektora ZUS o brakach w dokumentacji rozliczeniowej wymaganej do przeprowadzenia kontroli, związanych z niemożnością nawiązania kontaktu z poprzednim biurem rachunkowym obsługującym spółkę. W związku z tym organ rentowy przerwał prowadzenie kontroli najpierw do 12 maja 2014r., a następnie - po uzyskaniu od K. Z. informacji o pobycie R. K. w Areszcie Śledczym W.-B. - do czerwca 2014r., aby umożliwić odwołującej spółce pozyskanie dokumentacji, do przedłożenia której została wezwana. Mimo deklaracji ze strony księgowej odwołującej spółki co do uzupełnienia oraz uporządkowania dokumentacji, dokumentacja przedstawiona inspektorowi ZUS w dniu 13 czerwca 2014r. okazała się niepełna, a dalsze próby pozyskania pełnej dokumentacji przez

inspektora ZUS ponownie okazały się nieskuteczne. Kontakt z K. Z. w drugiej połowie czerwca 2014r. był utrudniony. W tym miejscu należy podkreślić, że obowiązek przedłożenia stosownych dokumentów, danych oraz informacji na wezwanie inspektora kontroli ZUS, obciąża płatnika składek, co bezpośrednio wynika z treści art. 88 ust. 1 - 3 u.s.u.s., który koreluje z uprawnieniami inspektora kontroli ZUS wyrażonymi w poprzedzającym powyższy przepis art. 87 ust. 1 i 2 u.s.u.s. Istotne w sprawie jest także i to, że organ rentowy wezwał do złożenia wyjaśnień zarówno K. Z. jako osobę reprezentującą spółkę, jak również Prezesa Zarządu odwołującej spółki (...), która ostatecznie nie złożyła wyjaśnień w sprawie ze względu na fakt przebywania za granicą. W takiej sytuacji, nie ma więc podstaw, by stwierdzić, że inspektor kontroli ZUS prowadził postępowanie w sposób niepełny, wybiórczy, nierzetelny czy też z pominięciem istotnych dowodów. Skoro inspektor przejawiała inicjatywę w celu uzyskania wszelkich informacji koniecznych z uwagi na przedmiot kontroli, to tego rodzaju zarzuty, jakie zgłosiła strona odwołująca, były bezzasadne, także i z tego względu, że ostatecznie podjęte przez inspektora ZUS czynności skutkowały uzyskaniem przedstawionej przez spółkę dokumentacji, wprawdzie niepełnej, ale wystarczającej do poczynienia ustaleń istotnych w kwestiach, których dotyczyła kontrola.

Formułując omawiane zarzuty pełnomocnik odwołującej spółki wskazywała również na rzekomą rozbieżność w stanowisku organu rentowego, który odrzucając zastrzeżenia do protokołu kontroli, uznał zebrane w toku kontroli dokumenty za wystarczające przy jednoczesnym stwierdzeniu na stronie 15 protokołu, że nie posiadał pełnej dokumentacji źródłowej. Tymczasem w treści protokołu z dnia 2 lipca 2014r. (strona 15 pkt 4 protokołu) organ rentowy wskazał: „Z uwagi na nieprzedłożenie do kontroli pełnej dokumentacji źródłowej płatnika składek nie dokonano ustaleń co do danych, na podstawie których sporządza się ZUS IWA”. Jednocześnie z treści tego punktu protokołu wynika, że obecna księgową odwołującej spółki (...) zobowiązała się do uzupełnienia dokumentacji w tym zakresie poprzez sporządzenie druków ZUS IWA D. K. za lata 2012 i 2013, co jednak, jak wynika z zawartości akt organu rentowego, nie nastąpiło. Podsumowując, cytowane stwierdzenie zawarte w protokole przez organ rentowy nie oznaczało, że organ ten poczynił ustalenia w oparciu o niepełną dokumentację, co w ocenie pełnomocnika odwołującej miałoby prowadzić do naruszenia art. 91 ust. 3 i 4 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, lecz jedynie wskazuje na brak dokumentów mających wpływ jedynie na część zakresu objętego kontrolą, tj. informacji o danych do ustalenia składki na ubezpieczenie wypadkowe.

Zdaniem Sądu nie można pomijać, że w toku postępowania kontrolnego organ rentowy dokonał sprawdzenia dokumentów w postaci teczek akt osobowych pracowników (...) sp. z o.o., wydruków list płac, umów cywilnoprawnych, rachunków do umów, przedłożonych zaświadczeń lekarskich ZUS ZLA, wniosków i oświadczeń pracowników, wybranych PIT-ów 11, zaświadczenia o numerze REGON przyznanym spółce, kopii umów sprzedaży udziałów i potwierdzenia z kancelarii notarialnej oraz zgłoszenia do ubezpieczeń i wyrejestrowania z ubezpieczeń na podstawie Zasobów Kompleksowego Systemu Informatycznego Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, zawierającego m. in. informacje w zakresie deklarowanych składek na ubezpieczenia społeczne i zdrowotne. Na podstawie tych dokumentów dokonane zostały następnie ustalenia zaprezentowane w protokole kontroli z dnia 4 lipca 2014r. oraz w aneksie do protokołu kontroli z 18 lipca 2014r. Dokumenty te zawierały informacje adekwatne do zakresu przedmiotu kontroli prowadzonej przez organ rentowy i – co należy podkreślić – były wystarczające, aby poczynić ustalenia w przeważającym zakresie, którego dotyczyła kontrola.

Mając na względzie specyfikę postępowania w sprawach ubezpieczeń społecznych oraz fakt, iż w przedmiotowej sprawie między odwołującą spółką a organem rentowym powstał spór dotyczący ustalenia podstawy wymiaru składek, wysokości składek na Fundusz Pracy oraz Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, Sąd uznał, że przy rozstrzygnięciu niniejszej sprawy zasadnicze znaczenie winna znaleźć zasada wyrażona w art. 232 k.p.c., zgodnie z którym to strona jest obowiązana wykazać dowodami zasadność zgłoszonych przez nią twierdzeń. Ten, kto powołuje się na przysługujące mu prawo jest obowiązany udowodnić fakty uzasadniające to żądanie, natomiast ten, kto neguje uprawnienia żądającego, obowiązany jest udowodnić fakty wskazujące na to, że uprawnienie żądającemu nie przysługuje. W rozpatrywanej sprawie (...) sp. z o.o. skarżąc decyzje Zakładu Ubezpieczeń

społecznych i zaprzeczając twierdzeniom organu rentowego, który na podstawie przeprowadzonego postępowania kontrolnego dokonał niekorzystnych dla niej ustaleń, winna w postępowaniu przed sądem nie tylko podważyć trafność poczynionych w ten sposób ustaleń dotyczących obowiązku ubezpieczeń społecznych, lecz również wskazać na okoliczności i fakty znajdujące oparcie

w materiale dowodowym, z którego możliwym byłoby wyprowadzenie wniosków

i twierdzeń zgodnych z jej stanowiskiem zaprezentowanym w odwołaniu od skarżonych decyzji. Tymczasem strona odwołująca nie przedstawiła w toku postępowania przeciwdowodu mogącego skutecznie podważyć prawidłowość którejkolwiek ze skarżonych decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, które były przedmiotem rozstrzygnięcia w wyroku. Jak wynika z treści odwołań złożonych przez działającego

w imieniu odwołującej spółki pełnomocnika, jak również ze stanowiska strony odwołującej w trakcie postępowania, jedynym wnioskiem dowodowym złożonym przez skarżącą spółkę był wniosek o przesłuchanie R. K. w charakterze świadka na okoliczność braku podstaw do wydania decyzji stanowiących przedmiot zaskarżenia. Jak wyjaśniono w części uzasadnienia poświęconej ocenie dowodów, wielokrotne próby wzywania wskazywanego przez stronę odwołującą świadka, przy uwzględnieniu trzech różnych adresów podanych przez pełnomocnika odwołującej spółki, okazały się nieskuteczne, co prowadziło do jego pominięcia na podstawie 242 k.p.c. Poza wskazanym dowodem strona odwołująca

nie przedstawiła żadnego innego dowodu mogącego świadczyć o nieprawidłowościach, jakich miał dopuścić się Zakład Ubezpieczeń Społecznych przy prowadzeniu postępowania kontrolnego w okresie od 4 kwietnia 2014r. do 8 kwietnia 2014r. oraz od 13 czerwca 2014r. do 2 lipca 2014r. W szczególności odwołująca spółka nie kwestionowała wyliczeń dokonanych przez organ rentowy. Co prawda podważała treść skarżonych decyzji oraz wносиła o ich zmianę, przy czym w żadnym z odwołań nie zaprezentowała argumentacji mogącej uzasadniać istnienie nieprawidłowości po stronie organu rentowego.

Ocena pełnomocnika odwołującej spółki co do możliwości przeprowadzenia dowodu z przesłuchania R. K. nie jest trafna, jak bowiem wynika z akt kontroli, między innymi z treści wniosku K. Z. działającej jako reprezentant kontrolowanej spółki, R. K. w okresie prowadzenia kontroli przebywał w Areszcie Śledczym W.-B., w związku z czym organ rentowy słusznie wskazuje, iż nie miał możliwości jego przesłuchania w charakterze świadka. Jak ponadto wynika z oświadczeń odwołującej spółki składanych w toku postępowania kontrolnego, sama spółka, mimo współpracy z R. K., który świadczył na rzecz spółki usługi księgowo-rachunkowe, miała problemy z nawiązaniem kontaktu z biurem rachunkowym prowadzonym przez niego, jak również z nim samym, czy choćby jego małżonką (która, na marginesie, zobowiązała się do wydania spółce dokumentacji znajdującej się w biurze (...)). Ponadto, zdaniem Sądu, o ile przeprowadzenie przez organ rentowy dowodu z przesłuchania R. K. na okoliczności stanowiące przedmiot kontroli mogłoby prowadzić do poczynienia przez organ rentowy dalszych, pełniejszych ustaleń, o tyle przeprowadzenie tego dowodu nie było konieczne ze względu na fakt przekazania inspektorowi ZUS dokumentacji rozliczeniowej prowadzonej przez odwołującą spółkę. Przedmiotem kontroli była między innymi prawidłowość i rzetelność obliczania składek na ubezpieczenie społeczne oraz innych składek, do których pobierania zobowiązany jest organ rentowy; organ ten, mając więc do dyspozycji dokumentację rozliczeniową, akta osobowe, jak również informacje o składkach zaewidencjonowanych w Kompleksowym Systemie Informatycznym ZUS, posiadał wystarczający materiał

do przeprowadzenia kontroli zgodnie z jej przedmiotem. W tym kontekście dalsze procedowanie przez organ rentowy z pominięciem dowodu z przesłuchania R. K. było usprawiedliwione, zwłaszcza w sytuacji, gdy osoba reprezentująca spółkę wносиła o przerwę w prowadzeniu kontroli w celu uzupełnienia dokumentacji i deklarowała złożenie pełnej dokumentacji. Znamienne w ocenie Sądu jest również to, że w toku kontroli spółka (...) co prawda wskazywała na posiadanie dokumentacji przez R. K. oraz prowadzone przez niego biuro rachunkowe, jak również na konieczność podjęcia starań w celu uzyskania tej dokumentacji, jednakże osoba reprezentująca spółkę sama deklarowała pozyskanie stosownych dokumentów, natomiast konieczność przesłuchania byłego księgowego wskazała dopiero po sporządzeniu protokołu kontroli z dnia 2 lipca 2014r. oraz aneksu do protokołu kontroli z dnia 18 lipca 2014r., na etapie złożenia zastrzeżeń do protokołu, w sytuacji, gdy organ rentowy poczynił już wszelkie ustalenia w sposób wyczerpujący.

Zaznaczenia wymaga również, że zgodnie z art. 90 ust. 1 i 3 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, czynności kontrolne prowadzone są w siedzibie płatnika składek oraz w miejscach prowadzenia przez niego działalności, a także w miejscu prowadzenia działalności przez osoby trzecie w związku z powierzeniem tym osobom niektórych czynności na podstawie odrębnych umów. Czynności kontrolne mogą być wykonywane poza miejscami określonymi w ust. 1 w razie niezapewnienia przez płatnika składek warunków, o których mowa w art. 88 ust. 1 pkt 3, a także w przypadkach, gdy charakter czynności tego wymaga. Przepis powyższy wyraża regułę, jaką jest przeprowadzanie czynności kontrolnych w siedzibie płatnika składek oraz w miejscach, w którym płatnik składek prowadzi swoją działalność gospodarczą. Przeprowadzenie czynności kontrolnych w miejscu prowadzenia działalności przez osoby trzecie ma charakter fakultatywny i stanowi uprawnienie inspektora kontroli ZUS, o którego potrzebie zastosowania każdorazowo będą decydować okoliczności danej sprawy.

W przypadku odwołującej spółki kontrola praktycznie w całości odbywała się w siedzibie odwołującej spółki oraz w Inspektoracie P.(...)I Oddziału Zakład Ubezpieczeń Społecznych. W dacie rozpoczęcia kontroli Biuro (...) z Tradycjami R. K. nie świadczyło już usług księgowo-rachunkowych na rzecz (...) sp. z o.o., gdyż spółka od lutego 2014r. korzystała już z usług (...). W tej sytuacji inspektor ZUS prowadząca kontrolę w odwołującej spółce nie miała możliwości przeprowadzenia czynności kontrolnych w siedzibie biura (...), gdyż nie stanowiło ono już „miejscą prowadzenia działalności przez osoby trzecie w związku z powierzeniem tym osobom niektórych czynności na podstawie odrębnych umów” w myśl art. 90 ust. 1 u.s.u.s. W takiej sytuacji nie można więc stawiać organowi rentowemu zarzutu, iż nie dokonał czynności kontrolnych w siedzibie biura rachunkowego prowadzonego przez R. K..

Zdaniem Sądu, w toku postępowania nie znalazły potwierdzenia również inne zarzuty podniesione przez odwołującą spółkę w stosunku do decyzji organu rentowego nr (...), nr (...), nr (...), nr (...) oraz nr (...), tj. naruszenia przepisów prawa materialnego - art. 18 ust. 1 i art. 20 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych w zw. z art. 81 ust. 1 i 6 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych. Pełnomocnik odwołującej spółki wskazała, że składki na ubezpieczenia społeczne i ubezpieczenie zdrowotne zostały naliczone błędnie, w oparciu o niepełny i nieprawidłowo zebrany materiał dowodowy, jednakże formułując omawiany zarzut nie przedstawiła żadnej argumentacji mającej na celu wykazanie rzekomych nieprawidłowości oraz błędów w naliczeniach dokonanych przez organ rentowy. W istocie, treść uzasadnienia odwołań kwestionujących wskazane wyżej decyzje w zakresie omawianego zarzutu była tożsama z treścią samego zarzutu i w tym stanie rzeczy nie mogła stanowić skutecznej metody kwestionowania rozstrzygnięć wydanych przez organ rentowy. Najistotniejsze jest jednak to, że decyzje z 17 listopada 2014r., nr (...), nr (...), nr (...), nr (...) oraz nr (...), nie określają wysokości składek, ale podstawę wymiaru składek, co powoduje, że zarzut dotyczący błędnego naliczenia składek, jest przede wszystkim bezprzedmiotowy. Organ rentowy w tych decyzjach, opierając się na wydrukach list płac przedstawionych przez odwołującą spółkę, ustalił podstawy wymiaru składek dla A. K. (2), M. O., B. P., D. K. i T. F., co jest zgodne z treścią art. 18 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych. Wskazany przepis stanowi, że podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe ubezpieczonych wymienionych w art. 6 ust. 1 pkt 1–3 i pkt 18a stanowi przychód, o którym mowa w art. 4 pkt 9 i 10, z zastrzeżeniem ust. 1a i 2, ust. 4 pkt 5 i ust. 12. Przychodem, zgodnie z definicją z art. 4 pkt 9, są przychody w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym od osób fizycznych z tytułu: zatrudnienia w ramach stosunku pracy, pracy nakładczej, służby, wykonywania mandatu posła lub senatora, wykonywania pracy w czasie odbywania kary pozbawienia wolności lub tymczasowego aresztowania, pobierania zasiłku dla bezrobotnych, świadczenia integracyjnego i stypendium wypłacanych bezrobotnym oraz stypendium sportowego, a także z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności oraz umowy agencyjnej lub umowy zlecenia, jak również z tytułu współpracy przy tej działalności lub współpracy przy wykonywaniu umowy oraz przychody z działalności wykonywanej osobiście przez osoby należące do składu rad nadzorczych, niezależnie od sposobu ich powoływania.

W przypadku wskazanych decyzji przychód będący podstawą wymiaru składek został ustalony na podstawie dokumentów źródłowych, które zostały przedstawione przez spółkę i nie ma podstaw do formułowania w tym zakresie zarzutów, w szczególności dotyczących błędnego naliczenia składek, które w skarżonych decyzjach dot. A. K. (2), M. O., B. P., D. K. i T. F., nie zostały naliczone.

Zdaniem Sądu, organ rentowy prawidłowo przyjął również podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia chorobowe i wypadkowe, zgodnie z art. 20 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, który stanowi, że podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie chorobowe oraz ubezpieczenie wypadkowe stanowi podstawa wymiaru składek na ubezpieczenie emerytalne i ubezpieczenia rentowe, z zastrzeżeniem ust. 2 i ust. 3. Podobnie, prawidłowo przyjęto podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie zdrowotne, stosowanie do regulacji ustawy z dnia 27 sierpnia 2004r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. 2008r., Nr 164, poz. 1027 ze zm.). Art. 81 ust. 1 tej ustawy stanowi, że do ustalenia podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie zdrowotne osób, o których mowa w art. 66 ust. 1 pkt 1 lit. a, d–i i pkt 3, 11 i 35, stosuje się przepisy określające podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe tych osób, z zastrzeżeniem ust. 5, 6 i 10. Ustęp 5 wskazuje z kolei, że przy ustalaniu podstawy wymiaru składki na ubezpieczenie zdrowotne osób, o których mowa w ust. 1, nie stosuje się wyłączeń wynagrodzeń za czas niezdolności do pracy wskutek choroby lub odosobnienia w związku z chorobą zakaźną oraz nie stosuje się ograniczenia, o którym mowa w art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych.

Organ rentowy, stosując cytowane przepisy, prawidłowo w przypadku T. F. za sierpień 2012r., w przypadku A. K. (1) za październik i listopad 2012r. oraz luty i maj 2013r., w przypadku K. K. za okres od maja 2012r. do lutego 2014r., w przypadku M. O. za marzec 2011r. oraz w przypadku B. P. za styczeń i luty 2012r., wskazał podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie zdrowotne.

Analizując treść decyzji z dnia 17 listopada 2014r., nr (...), należy wskazać, że Zakład Ubezpieczeń Społecznych prawidłowo, w zgodzie z obowiązującymi regulacjami przyjął, że skoro płatnik składek na dzień 30 listopada 2011r. zgłaszał do ubezpieczenia chorobowego 9 ubezpieczonych, co wynika z treści dokumentów zgłoszeniowych przekazanych do ZUS, to nie mógł dokonać obliczenia i wypłacenia zasiłku chorobowego dla A. K. (1) za okres od 28 września 2012r. do 5 października 2012r. Art. 61 ust. 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz. U. z 2010r., Nr 77, poz. 512 ze zm.) wskazuje, że prawo do zasiłków określonych w ustawie i ich wysokość ustalają oraz zasiłki te wypłacają:

1) płatnicy składek na ubezpieczenie chorobowe, którzy zgłaszają do ubezpieczenia chorobowego powyżej 20 ubezpieczonych, z zastrzeżeniem pkt 2 lit. d;

2) Zakład Ubezpieczeń Społecznych m.in. ubezpieczonym, których płatnicy składek zgłaszają do ubezpieczenia chorobowego nie więcej niż 20 ubezpieczonych.

W analizowanym przypadku, zaistniała niewątpliwie sytuacja określona w art. 61 ust. 1 pkt 2, a mimo to płatnik składek, który nie miał takiego uprawnienia wypłacił A. K. (1) zasiłek chorobowy za wskazany okres. W konsekwencji nie mógł kwoty tego świadczenia rozliczyć w ciężar składek na ubezpieczenia społeczne. Co więcej, w Zakładzie nie zostało złożone zaświadczenie lekarskie w/w pracownika za wymieniony okres, zatem tym bardziej zaskarżona decyzja była prawidłowa. Dokumentacja, która jest w posiadaniu R. K. i jego zeznania, zdaniem Sądu, nie mogłyby zmienić ustaleń w tym zakresie, ponieważ nie wydaje się możliwe, by R. K. był w stanie przedstawić dokumenty zgłoszeniowe, które zostały przekazane do ZUS za więcej niż 9 ubezpieczonych, skoro takich dokumentów nie posiada organ rentowy.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Okręgowy ocenił odwołania (...) sp. z o.o. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddziału w W. z dnia 17 listopada 2014r., nr (...), nr (...), nr (...), nr (...) oraz nr (...), jako niezasadne, co skutkowało ich oddaleniem na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c., o czym orzeczono w punkcie 1 sentencji wyroku.

O kosztach zastępstwa procesowego Sąd orzekł w pkt 2 wyroku na podstawie art. 98 k.p.c. oraz § 11 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. 2013r., poz. 490 – tekst jedn.). Na ich podstawie zasądzeniu od (...) Sp. z o.o. w W. na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddziału w W. podlegała kwota 360 zł (6 x 60,00 zł), która wynika z jednej strony z

rozpoznania przez Sąd odwołania od sześciu decyzji, z drugiej zaś z brzmienia w/w rozporządzenia obowiązującego do daty 1 sierpnia 2015r., odwołanie wpłynęło bowiem przed tą datą i wobec tego do sprawy nie ma zastosowania § 11 ust. 2 zmieniony przez § 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 29 lipca 2015r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie opłat za czynności adwokacie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. 2015r., poz. 1079). Zastosowania w sprawie nie znajduje również rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. 2015r., poz. 1804), które w § 21 stanowi, że do spraw wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie rozporządzenia stosuje się przepisy dotychczasowe do czasu zakończenia postępowania w danej instancji.

ZARZĄDZENIE

(...)